

kwotą zaliczek za miesiące styczeń i luty 1985 r. obliczoną według skali podatku określonej w art. 20 ust. 1 ustawy z dnia 16 grudnia 1972 r. o podatku dochodowym (Dz. U. z 1983 r. Nr 43, poz. 192) a kwotą zaliczek za te miesiące obliczoną według skali podatku określonej w art. 1 pkt 6 lit. a) ustawy z dnia 14 marca 1985 r. o zmianie ustawy o podatku dochodowym (Dz. U. Nr 12, poz. 51).

§ 2. Zarządza się zaniechanie poboru przedpłat na poczet podatku dochodowego za okres od dnia 5 czerwca do dnia 31 grudnia 1985 r. od przychodów opodatkowanych za pośrednictwem spółdzielni rzemieślniczych — w części stanowiącej różnicę między kwotą przedpłat za okres od dnia 1 stycznia do dnia 4 czerwca 1985 r. obliczoną według skal przedpłat określonych w załącz-

niku nr 3 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 29 lipca 1983 r. w sprawie opłacania podatków obrotowego i dochodowego od przychodów rzemieślników ze świadczeń wykonywanych za pośrednictwem spółdzielni rzemieślniczych (Dz. U. Nr 43, poz. 197) a kwotą przedpłat za ten okres obliczoną według skal przedpłat określonych w załączniku nr 2 do rozporządzenia Ministra Finansów z dnia 14 maja 1985 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie opłacania podatków obrotowego i dochodowego od przychodów rzemieślników ze świadczeń wykonywanych za pośrednictwem spółdzielni rzemieślniczych (Dz. U. Nr 25, poz. 110).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Finansów: *S. Nieckarz*

251

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 22 października 1985 r.

zmieniające zarządzenie w sprawie uznania wód mineralnych i peloidów za lecznicze.

Na podstawie § 2 ust. 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 2 czerwca 1978 r. w sprawie objęcia przepisami prawa górniczego wydobywania kopalin nie wymienionych w tym prawie oraz w sprawie wydobywania kopalin przez posiadacza gruntu na własne potrzeby (Dz. U. Nr 15, poz. 65) zarządza się, co następuje:

§ 1. W zarządzeniu Ministra Zdrowia i Opieki Społecznej z dnia 31 stycznia 1979 r. w sprawie uznania wód mineralnych i peloidów za lecznicze (Monitor Polski Nr 6, poz. 48) wprowadza się następujące zmiany:

1) w § 1:

a) pkt 11, 33, 34, 39, 41, 44 i 57 skreśla się,

b) pkt 14 otrzymuje brzmienie:

„14) wody chlorkowo-wodorowęglanowo-sodowe

jodkowe bromkowe i wody fluorkowe borowe ze złóż w uzdrowisku Iwonicz-Zdrój i wsi Lubatówka w województwie kroszeńskim”.

c) dodaje się pkt 78 w brzmieniu:

„78) wody chlorkowo-sodowo-wapniowe bromkowe jodkowe żelaziste manganowe ze złóż we wsi Jaworze, w województwie bielskim”.

2) w § 2 dodaje się pkt 11 w brzmieniu:

„11) borowina ze złoża typu wysokiego, przejściowego i niskiego „Bronowo” we wsi Bronowo, w województwie koszalińskim”.

§ 2. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: *T. Szelachowski*

252

ZARZĄDZENIE MINISTRA ZDROWIA I OPIEKI SPOŁECZNEJ

z dnia 5 listopada 1985 r.

w sprawie określenia zasad podejmowania przez pracowników naukowo-dydaktycznych akademii medycznych dodatkowego zatrudnienia w spółdzielczych zakładach służby zdrowia i wykonywania prywatnej praktyki w zawodach medycznych.

Na podstawie art. 152 ust. 2 ustawy z dnia 4 maja 1982 r. o szkolnictwie wyższym (Dz. U. z 1985 r. Nr 42, poz. 201) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Pracownicy naukowo-dydaktyczni zatrudnieni w akademiach medycznych jako podstawowym miejscem pracy mogą podejmować dodatkowe zatrudnienie w spół-

dzielczych zakładach służby zdrowia lub wykonywać prywatną praktykę w zawodach medycznych na zasadach określonych w zarządzeniu.

2. Podjęcie dodatkowego zatrudnienia lub wykonywanie prywatnej praktyki, o których mowa w ust. 1, nie może kolidować z wykonywaniem przez pracownika naukowo-dydaktycznego jego zadań i obowiązków w akademii medycznej.

§ 2. 1. Pracownik naukowo-dydaktyczny wymieniony w § 1 może uzyskać zezwolenie na wykonywanie dodatkowego zatrudnienia w spółdzielczych zakładach pracy na okres nie dłuższy niż rok.

2. Zezwolenia na wykonywanie dodatkowego zatrudnienia wymienionego w ust. 1 udziela rektor akademii medycznej, a rektorowi i innym członkom organów kolegialnych tej akademii — Minister Zdrowia i Opieki Społecznej.

§ 3. 1. Pracownikowi naukowo-dydaktycznemu wymienionemu w § 1 może być na jego wniosek udzielone zezwolenie na wykonywanie prywatnej praktyki, w razie gdy jest to uzasadnione istniejącym na danym terenie zapotrzebowaniem na usługi w specjalności reprezentowa-

nej przez tego pracownika. Zapotrzebowanie to stwierdza główny lekarz wojewódzki.

2. Zezwolenia na wykonywanie prywatnej praktyki przez pracowników naukowo-dydaktycznych zatrudnionych na stanowiskach profesorów i docentów akademii medycznych udziela Minister Zdrowia i Opieki Społecznej na wniosek zainteresowanego, zaopiniowany przez rektora, a pozostałym pracownikom naukowo-dydaktycznym takiego zezwolenia udziela rektor akademii medycznej, w której są zatrudnieni.

3. Pracownik naukowo-dydaktyczny, który uzyskał zezwolenie na wykonywanie prywatnej praktyki, nie może podejmować dodatkowego zatrudnienia.

§ 4. Akademia medyczna prowadzi ewidencję udzielonych zezwoleń, o których mowa w § 2 i 3, z oznaczeniem specjalności, w której wykonywane jest dodatkowe zatrudnienie lub prywatna praktyka.

§ 5. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Zdrowia i Opieki Społecznej: T. Szelachowski

253

ZARZĄDZENIE MINISTRA — KIEROWNIKA URZĘDU OCHRONY ŚRODOWISKA I GOSPODARKI WODNEJ

z dnia 7 listopada 1985 r.

w sprawie kwalifikacji wymaganych od biegłych biorących udział w postępowaniu wodnoprawnym.

Na podstawie art. 31 ust. 4 pkt 3 ustawy z dnia 24 października 1974 r. — Prawo wodne (Dz. U. Nr 38, poz. 230, z 1980 r. Nr 3, poz. 6 i z 1983 r. Nr 44, poz. 201) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. W postępowaniu wodnoprawnym opinie w zakresie budownictwa wodnego, melioracji wodnych i zaopatrzenia rolnictwa i wsi w wodę, geologii, hydrogeologii, chemii, inżynierii sanitarnej oraz innych specjalności mogą wydawać osoby wpisane na listę biegłych.

2. Opinie mogą wydawać również osoby nie wpisane na listę biegłych, mające stopień naukowy doktora w danej specjalności albo tytuł profesora, oraz rzeczoznawcy budowlani dla budownictwa w dziedzinie gospodarki wodnej, ustanowieni na podstawie przepisów obowiązujących przed dniem 1 sierpnia 1983 r.

§ 2. Biegłym może być obywatel polski:

- 1) korzystający w pełni z praw cywilnych i obywatelskich,
- 2) o nienaganej opinii moralnej i zawodowej,
- 3) mający w zakresie specjalności określonej w § 1 ust. 1:
 - a) dyplom ukończenia studiów wyższych i co najmniej 10-letnią praktykę albo
 - b) świadectwo ukończenia szkoły średniej i co najmniej 15-letnią praktykę.

§ 3. Biegłego ustanawia i wpisuje na listę biegłych terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego po rozpatrzeniu wniosku osoby ubiegającej się o ustanowienie jej biegłym.

§ 4. Biegły może wydawać opinie w postępowaniu wodnoprawnym, prowadzonym na obszarze kraju.

§ 5. Terenowy organ administracji państwowej o właściwości ogólnej stopnia wojewódzkiego skreśla biegłego z listy biegłych:

- 1) w razie śmierci biegłego,
- 2) na jego prośbę,
- 3) w razie braku lub utraty warunków niezbędnych do wykonywania funkcji biegłego, a także w razie wykazania biegłemu oczywistej nieudolności lub niedbałości w wykonywaniu obowiązków albo odmowy wydania opinii bez uzasadnionej przyczyny.

§ 6. 1. Wynagrodzenie za opracowanie opinii i za inne niezbędne czynności ustala organ prowadzący postępowanie wodnoprawne w zależności od czasu zużytego na opracowanie opinii oraz od stopnia trudności i warunków jej opracowania, przyjmując stawkę w wysokości od 130 do 230 zł za godzinę pracy.

2. Do czasu zużytego na opracowanie opinii wlicza się czas zużyty na jej opracowanie w miejscu wykonania opinii oraz czas zużyty na sporządzenie pisemnych dokumentów poza tym miejscem.